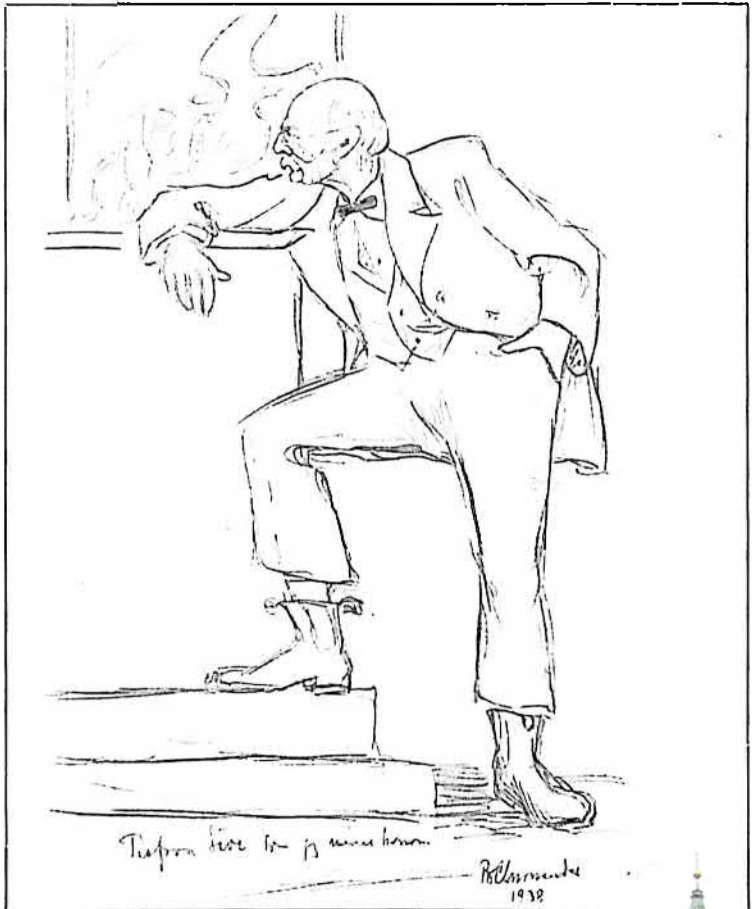

Fårbenet

Organ för Karlstads Läroverks Kamratförening

Nr 1

Våren 1948

HÄLSNINGSTAL

av föreningens ordförande, biskop Arvid Runestam,
vid årsmötet den 5 december 1947.

Skolkamrater!

Välkomnande öppnar vårt gamla läroverk sin famn för sina återvändande barn. Länge har de varit borta, många utav dem, och gammal har hon blivit, vår ungdoms skola. Väl är ännu icke tiden ute för hennes hittillsvarande förgängliga yttre skepnad, sådan vi alla minnas den och omslutits av den. Men hennes drag har härjats av åren, och redan har arkitektens fantasi klätt henne i ny dräkt och ställt henne på en ny plats, i en del av det Karlstad, som i vår ungdom ännu var okänt land. I dag tar hon emellertid ännu emot oss på sin gamla plats på lagbergets krön och i domkyrkans hägn, och hon tror sig väl så bäst kunna vädja till vår kärlek.

Ty det är denna hon kallat på. Hon räknar förvisst med en liten plats i bröstet på var och en av oss, varhelst i världen vår kosa burit och bär. Hon räknar med en droppe hemlängtan i blodet hos var och en som här samlat kunskaper för livskallet, fostran för karaktären och glada minnens ljusa skyar på mannaålderns och vardagslivets himmel.

Vi kommer för att tacka och hylla vår gamla moder och betyga henne vår kärlek; för att tacka henne för de tålmodiga försöken hon gjorde en gång att öka vårt vett. Och vi kommer för att försäkra henne, att vi haft glädje av hennes fostran i livet. Vi kommer för att tacka våra lärare, bortgångna och ännu levande, för den möda de nedlagt att göra folk av oss och sätta verktyg i våra händer, med vilka vi kunde reda oss på livets vädjobana. En vördnadsbjudande skara drar förbi. Vi fäster blickarna, var och en av oss, på sin och sina lärare, på den och dem i den långa raden, som särskilt vann vår beundran och tillgivenhet, som var med och formade vårt livsideal, som eldade vår fantasi och stärkte vår framtidshåg. Vi önskade vi kunde säga dem i denna stund, vad det blyga ynglingahjärtat aldrig kunde förråda, vad de skänkt oss

av eggande impulser, av mod att tro på en uppgift i livet och kraft att sätta den i verket. Sent som alltid kommer lärjungens tack. Som så ofta förr får han ropa det över dödens älv till de fleste. Vi tillropa Eder vördade lärare vårt senkomna tack. Vi glömmer därvid icke originalen, som gav upphov till historierna, de otaliga skolhistorierna, i verkligheten de trognaste vårdarna av ömheten mot modern-skolan. Det är icke elakt, det leende vi i dag skall le, när de kostbara minnena med kraftiga stänk av humor och komik skall delas som bröd mellan minnesglada elever från Pelle Fysiks, John Börjesons, lektor Adlers och andras tidevarv. Fattigare vore vi i sanning om de ej varit till.

Vi kommer för att hälsa vår moder, men också för att återförenas med syskonskaran. Den har växt under årtiondenas gång. Många har icke sett varandra eller ens hört varandras namn. Ty många var icke födda, när de äldre syskonen drog ut i världen. Och många har gått bort och skattat åt förgängelsen utan att få veta, att det en vacker dag skulle bli täcka systrar i syskonskaran. Och vidare: så länge vi var här hemma, rådde en sträng klassskillnad mellan syskonen. Ännu sitter djupt i själen den vördnad, med vilken jag som småklasselev på morgonbönerna iakttog sjundeövreklassisterna på bänkarna mitt emot i den gamla läroverksaulan med katedern mot torget och första och sista klassen placerade ansikte mot ansikte med varandra. Meningen vore, att det nu efter ett och annat årtionde skulle ha jämnat ut sig, även om en dunkel föreställning om högre vishet och mognad ännu vid 60 år segt hålla sig kvar, när jag tänker på de distingerade herrar med gryende mustasch, som befolkade de ryggstödslösa bänkarna framför mig därborta i närheten av aulans dåvarande brännpunkt. Avståndet mellan syskonen inbördes — det vore meningen att det skulle upphävas och att den gemensamma uppvaktningen för modern skulle övervinna åldrarnas och årgångarnas skiljegränser.

Och slutligen, ett förenar oss ytterligare vid ett gästbesök som detta vid vårt gamla läroverk: sötman av att som närpå jämbördiga få råka och umgås med den nutida uppsättningen av den fruktade och älskade kår, som utgjorde en så viktig ingrediens i vår ungdoms värld, Karlstads högre allm. läroverks nuvarande aktade rektor och lärarkår.

Varen hälsade, bröder och systrar ur de långa leden från decennierna och åren bakom oss. Eder skola sträcker ut sina armar Eder till mötes och bjuder Er välkommen hem.

TEOFRON ADOLF SÄVE

Några personliga minnen

När jag en dag i slutet av augusti 1893 för första gången kom till Karlstad, tillsammans med min fader åkande på ett flyttlass — jag sökte in i läroverkets tredje klass, och vi skulle ha skolhushåll — såg jag på Residens-torget från min upphöjda plats en äldre man med något framskjutet huvud, som i mycket rask och energisk takt korsade vår körriktning. Det var något i anletsdrag och gestalt, som drog 12-åringens blickar till honom, och jag frågade Pappa, om han visste vem det var. "Jag tror det är rektor Säve". Vid uppropet några dagar senare kunde jag fastslå, att han haft rätt. Jag tog det som ett gott omen, att den förste lärare jag såg var läroverkets rektor, vars rykte spritt sig ända till min hembygd ute på Näset. Han skulle också bli den av skolans lärare, bland vilka jag särskilt minnes några med vördnad och tacksamhet, som kom att få den största personliga betydelsen för mig.

Det dröjde sedan flera år, innan jag fick honom till lärare. Han undervisade ju endast i de högre klasserna. Men höstterminen 1897, sedan jag varit hemma från skolan ett år, började en ny period i mitt liv med inträdet i gymnasiet och ynglingaåldern.

Det var av flera skäl festligt och roligt att bli gymnasist. Jag minns, med vilka stora och glada förväntningar jag reste till den där höstterminen. De infriades till fullo. Det var ett härligt år, det i nedre sjätte! Jag fick börja läsa grekiska, och den

antika kulturvärlden trädde, oklar visserligen men stor och fängslande, fram för min yrvakna blick. Det var icke endast de gamla språken, utan också historien, som öppnade de nya utsikterna. Vi läste om antiken, och vi hade Säve till lärare.

Redan som småpojkar hade vi intryck av hans vördnadsbjudande person och hade av äldre kamrater hört talas om hans intressanta historietimmar. Vi visste ju också, att han under vårterminen såsom ledamot av riksdagens första kammare deltog i vården av rikets angelägenheter.

Under hans lektioner fördes vi icke genom någon trumeld av frågor. Han berättade livfullt och brett, och långa stycken hade lektionerna form av föreläsningar. Han tillhörde en lärdomssläkt, och han var själv av akademisk typ. Han lät oss skönja de historiska sammanhangen, han tog fram de stora dragen och gav färg åt de handlande personerna. Men det var icke blott det historiska materialet, som han sökte förbinda med vår torftiga erfarenhet, vi fingo också — och det var icke det minst avgörande — del av hans egen personliga berördhet av händelser och handlingar. Såsom särskilt livfull minns jag hans skildring av Nelsons angrepp på den danska flottan vid Köpenhamn 1801, enligt den store amiralens åsikt av betydelse såsom ett led i hans kamp mot Napoleon. Kände han eljest varmare för någon av de ledande moderna staterna, torde det ha gällt Frankrike, åt

vars historia han också ägnat särskilda studier. Av konstitutionella, sociala och politiskt aktuella skäl gingo emellertid hans antipatier i en mera deciderad riktning.

När jag på beställning av Karlstads gymnasistförbund hade skrivit en prolog till dess Narva-fest den 20 nov. 1900 — förträffligt uppläst av förbundets dåvarande ordförande, sedermera landshövding Arvid Lidén — kallade mig Säve någon dag efteråt till sig för att få se närmare på mitt opus, i vilket han föreslog några ändringar. Det var på den tiden Bobrikov ledde den hänsynslösa förryskningspolitiken i Finland, och vi kände även här i Sverige trycket av Rysslands expansionssträvanden. En härordningsreform stod hos oss på dagordningen. Säve gillade hjärtligt tendensen i det ungdomliga, av flammande patriotism burna kvädet, där det mot slutet hette:

Skall, Svea, dina söners ringa skara
som en gång i din äras gyllne dar
med hjältemod den helga jord försvara,
som aldrig slavar och tyranner bar.

Och han läste högt, med ett uttryck av livligt instämmande, de sista stroferna:

Väpna dig mot faran,
se den modigt an,
om ock ovänskaran
du ej tämja kan!
Och när fienderna draga
sina svärd med larm och gny,
måtte då din Narva-saga
än en gång för dig bli ny!

Några veckor senare hade vi vår sista lektion för Säve. Han skulle som vanligt i egenskap av riksdagsman vara tjänstledig under vårterminen, som vi i lyckligt fall skulle kröna med studentexamen. Vi tänkte säkert alla

mer på läraren än på läxan den timmen. Vi sökte nog litet var att nu i sista stund riktigt aktualisera honom för oss: historikern, politikern, kyrkomötesledamoten, ordföranden i stadsfullmäktige m. m. Men framför allt samlade sig helt naturligt tankarna omkring hans gärning vid Karlstads läroverk, vars prydnad han under en mansålder varit. Där hade han dock nedlagt huvudsumman av sin kraft, där hade, genom den undervisning han meddelat åt många generationer gymnasister, hans personlighet utövat sitt mest djupgående inflytande. Säkerligen hade han också känt sig där ha sin största och viktigaste uppgift, den att fostra sina unga värmänningar till dugliga och goda människor och medborgare. Han måste också under de många skolårens gång ha i rikt mått erfarit den inspiration och lycka, som undervisningen av intresserad och mottaglig ungdom kan skänka.

För min del var avskedslektionen en kännbar stund. Jag blev sittande kvar på min plats, tills klassrummet var tomt. Säve gjorde sig heller inte bråttom. När han hastigt vände sig om i dörren, kunde han se sig följd av en ynglings tacksamma, beundrande och något fuktiga blick.

Hösten 1905 hade jag återvänt till hembygden som ledare för den då startade folkhögskolan i Säffle (sedermera förlagd till Agneteberg vid Arvika, numera till Ingesund). Den lyckades hastigt att i vissa kretsar förvärva sig anseende för framstående farlighet för ungdomen. Den sökte landstingsanslag, väl medveten om sina ringa utsikter att under rådande förhållanden få annat än avslag. Den

konservative Säve talade i tinget för bidrag till skolan. En känd brukspatron, ledamot av landstinget, en stor hedersman och senare ingalunda avogt stämd mot skolan, yttrade, att han inte förstod, "hur Säve kunde förorda anslag till en sådan socialistanstalt". Under skolans Säfte-tid avstyrdes emellertid i landstinget alla anslags-äventyr.

Säve avgick 1907 efter 37 års tjänst vid sitt läroverk. Sommaren 1908 sammanträffade jag i Skattkärr med honom och hans högt bildade och begåvade och av skolpojckarna mycket beundrade fru hos dåvarande grevinnan Mörner, född Rundgren, sedermera prostinnan Bromander. Vi kommo att bl. a. tala om unionbrottet 1905. Det hade kvarlämnat mycken bitterhet i den gamle historikerns och patriotens sinne, och han menade, att vi borde ha vidtagit kraftigare åtgärder för att hävda vår och unionens sak. Jag tillät mig göra invändningar och frågade: "Om vi med vapenmakt förmått ge eftertryck åt våra krav, vad skulle vi ha begärt av norrmännen?" — "Ja, det var just det"! replikerade han med en glimt i ögat, som tydde på att den frågan hade han själv gjort sig många gånger utan att finna ett tillfredsställande svar.

Men vi torde ha varit fullt ense om att unionen, hastigt hopkommen, varit illa skött av parterna, utan generositet, fantasi och verklighetssinne, och att, även om det därför 1905 kanske endast kunde vara fråga om dess upplösning, denna dock betydde ett steg tillbaka från synpunkten av en naturlig, historiskt motiverad utveckling i Norden. Och det var nog det, som särskilt oroade och grämde honom.

Säve berättade vid detta tillfälle, att han vaktade, när Gustav Fröding gjorde sitt studentskriptum i svenska. Han märkte, att Fröding redan på ett tidigt stadium "skrev in" sin uppsats, men att han inte tycktes ha någon "kladd". "Var har Fröding konceptet?" frågade Säve. "Jag använder inte koncept": svarade Fröding. Men så var också hans skrivning rikt utstyrd med bläckplumpar, tillägg och överstrykningar, och "det såg ut, som om han skrivit med pekfingeret".

Nära 90-årig gick Säve 1931 ur tiden. Om värdet av en lärares sådd ge inga påtagliga skördesiffror besked. Men hans uppgift hör till de största i samhället, och hans inom skolrummets väggar gömda gärning kan utstråla stor och varaktig kraft. Så är det också många värmlänningar, som räknat och räkna det såsom en stor förmån att ha fått vara Teofron Adolf Säves lärjungar. Han fick röna många bevis på deras tacksamhet.

Bland hälsningarna till honom på hans 80-årsdag vet jag åtminstone en — säkerligen långt ifrån den enda — som talade om en *älskad* lärare, väl det högsta betyg, som en elev kan ge.

Valdemar Dahlgren.

KRAFS

— Karlstads Gymnasistförbunds tidning — fyller i år 50 år. Under de gångna åren har Kraf's utkommit mer eller mindre regelbundet. På grund av tidsläget har något nummer ej utkommit de senaste åren, men med anledning av jubileet planeras nu ett jubileumsnummer att utkomma i vår.

Forna elever kunna erhålla jubileumsnumret efter rekvisition hos KGF:s nuvarande ordförande Arne Lindberg, Bergslagsgatan 10, Karlstad. Numret sändes mot postförskott.

KRÖNIKA

Karlstads Läroverks Kamratförening bildades den 21 mars 1947. Dess syfte är att sammanföra forna elever vid Karlstads högre allmänna läroverk för att bevara intresset för och stärka känslan av samhörighet med skolan samt att uppliva gamla och knyta nya vänskapsband mellan alla dem, som tillhört läroverket.

Genom bl. a. detta medlemsblad vill föreningen verka för detta syfte. "Fårbenet", som vårt medlemsblad kanske något djärvt har döpts till, är avsett att utgivas 1—2 gånger per år. Innehållet kommer att bestå av artiklar om läroverket och dess lärare och traditioner, skolhistorier, notiser angående studentjubiléer, föreningsärenden o. d., förteckning över nytillkomna medlemmar, avlidna medlemmar m. m. Med detta första nummer följer föreningens stadgar som bilaga.

Då det är avsikten, att genom "Fårbenet" erhålla och upprätthålla en god kontakt mellan f. d. läroverkselever från Karlstad samt att vårda och utveckla gamla skoltraditioner, är det angeläget, att så många som möjligt bidraga till att göra kommande nummer värdefulla och intresseväckande. Bidrag i alla former mottagas därför med tacksamhet av redaktionen.

Föreningens första årsmöte hölls den 5 december 1947 å läroverket till vilket ett 70-tal medlemmar och intresserade, även från avlägsna orter, hade infunnit sig. Vid årsmötet valdes följande styrelse för verksamhetsåret 1/10 1947—30/9 1948:

ordf.: biskop Arvid Runestam

v. ordf.: rektor Valdemar Dahlgren

sekreterare: civiling. Gösta Larsson
skattmästare: lektor Carl-Erik Lind
övriga ledamöter: direktör Erik Elin-
der, rektor Elov Tengblad, agronom
B. J:son Wallert, konsul Curt Wenn-
berg, kapten Nils Wennergren.

Styrelsen har inom sig utsett ett arbetsutskott, som består av konsul Wennberg, sammankallande, civilingenjör Larsson, lektor Lind och kapten Wennergren.

Efter årsmötesförhandlingarna höll Mats Ronge ett intressant föredrag med skioptikonbilder, kallat "Bilder från staden och skolan i forna dagar". Därefter följde sång och musik av läroverkselever, varefter Valdemar Dahlgren kåserade om skolminnen. Slutligen avåts gemensam supé å Stadshotellet, vid vilken stämningen var mycket god och berättades ett otal skolhistorier.

Före årsmötet utsändes över tusen kallelser till då kända adresser, vilket resulterade i att ett par hundra f. d. elever anmälde sig som medlemmar. *Insamlingen av adresser* har sedan dess fortsatt med hjälp av många intresserade, för vilken hjälp skattmästaren är mycket tacksam. Detta medlemsblad kan nu utsändas i c:a 2.000 exemplar, vilket sker för att sprida kännedom om föreningen. I fortsättningen kommer "Fårbenet" endast att utsändas till medlemmar. Endast c:a hälften av alla dem nu levande, som tillhört läroverket, beräknas kunna nås genom nu kända adresser. *Insamlingen av adresser* måste därför fortsätta och arbetsutskottet är mycket tacksamt för alla adressanmälningar.

Anmälan om *medlemskap* kan göras å bifogade inbetalningskort och alla, hur lång eller kort tid de än tillhört läroverket, äro välkomna som medlemmar i föreningen. Inbetalningskort utsändes till samtliga, men för dem, som redan äro medlemmar, gäller den inbetalda avgiften till innevarande verksamhetsårs utgång. Medlemmar kunna lämpligen överlämna inbetalningskortet till någon bekant, som ej erhållit något sådant.

På flera platser i landet finnas lokala sammanslutningar av f. d. läroverkselever från Karlstad. Förhandlingar pågå eller komma att upptagas med dessa föreningar beträffande deras medlemmars anslutning till Kamratföreningen.

Det är styrelsens förhoppning, att detta första nummer av "Fårbenet" skall väcka intresse hos alla gamla läroverkspojkar och -flickor från Karlstad för Karlstads Läroverks Kamratförenings sammanhållande och traditionsbevarande syften, vilka torde vara väl berättigade särskilt i vår tid med dess kulturupplösande tendenser.

HELGE TOVANDER †

En av vår förenings första medlemmar, läroverksadjunkt Helge Tovander, avled den 29 februari. Helge Tovander har under en stor del av sitt liv varit knuten till vårt läroverk, åren 1903—1908 som elev, 1920—1926 som extralärare och från 1929 som ordinarie adjunkt.

Lektor Nils Lindahl har i Karlstads-Tidningen skrivit bl. a. följande minnesord över den bortgångne kamraten:

"Med Helge Tovander förlorar Karlstads läroverk en gammal trojännare. Där hade han gått i skola, där hade han tagit studenten, och där utförde han också så gott som hela sin lärargärning både som extralärare och som ordinarie. Han var bondson från Hammarö — inte så litet stolt över bägge delarna — och kom sent i storskolan, som det kunde hända en läsbevärd yngling från landet oftare förr än nu. I skolan blev han en utmärkt lärjunge, och när han efter raskt absolverade akademiska lärdomsprov återkom till sin gamla skola, lade han som lärare i dagen samma förträffliga egenskaper. I sin undervisning bländade han inte genom ståtliga exposéer och spirituella anmärkningar, men han fångade sina elevers intresse i lika hög grad genom sin stora kunskapsrikedom, sin lugna klarhet och sin solida vederhäftighet. Och hans framställning kryddades av den blida och försonande torrolighet, som så otvunget strålade ut från hans godhjärtade och generösa personlighet. Grundtonen i hans väsen var välvilja och hjälpsamhet, dessa två slödade han med inte bara gentemot sina lärjungar utan också emot sina kolleger och alla människor. Särskilt de avdelningar, där han var klassföreståndare, omfattade han med en välvilja och en redobogenhet till överseende, som kom den sanna faderskärleken ganska nära.

Många årgångar av studenter och elever vid Karlstads läroverk bevara Helge Tovander, den skicklige och vänlige och innerligt avhållne läraren i tacksamt

minne, kollegerna känna djup och uppriktig saknad efter den oförlikneligt vänsälle och hjälpsamme kamraten, och läroverket sörjer förlusten av en sällsynt god och trogen tjänare.”

Jordfästningen förrättades i Karlstads domkyrka av biskop Runestam, varefter gravsättning skedde på Hammarö kyrkogård. Kamratföreningen bragte sin bortgångne medlem en sista hälsning genom blommor vid hans bår.

VÅRENS STUDENTJUBILEER

Liksom de två senaste åren har större delen av de jubilerande student-årgångarna kommit överens om att samlas i Karlstad på en och samma dag. Sålunda komma 1913, 1923, 1928, 1933, 1938 och 1943 års studenter att fira jubileum å Stadshotellet lördagen den 22 maj. Varje årgång samlas som vanligt för sig och sköter var och en sina festarrangemang.

*

Söndagen den 23 maj hålles enligt följande program:

Kamratföreningens Vårnöte

Kl. 10,30

morgonbön å läroverkets aula, därefter förhandlingar.

Efter förhandlingarna gives tillfälle att bese skolan, varvid de jubilerande studenterna även få bese sina studentstilar.

Kl. 12,30

utflykt till Tynäs med gemensam lunch, till vilken även med deltagarna allierade damer äro välkomna; båt avgår från inre hamnen. Anmälan till lunchen mottages årgångsvis eller individuellt av sekreteraren, tel. 17424, senast den 18 maj.

Skolhistorier

Skolgossen S. hade av sina föräldrar i julklapp fått en s. k. lådkamera av liten modell. Med denna försöker han i smyg knäppa lektor B., men blir upptäckt.

— Va', va' tänker han göra? Tänker han fotografere mej?

Rodnande erkänner S., att så var hans avsikt.

— Nä, men då ska' ja' ställe mej te' då. Ä' ja' bra nu? Ta' då!

*

Flera skolhistorier skall vi ha i nästa nummer, med eller utan illustration. Inventera i minnenas gömmor och skicka in resultatet till redaktionen!

Medlemsförteckning april 1948

Siffrorna angiva år vid läroverket

Adde, Adolf, köpman, Karlstad.....	00—07	Ehne, Erik, löjtnant, Karlstad	34—37
Ahlin, Bengt, studerande, Karlstad ...	37—46	Eklblom, Sven, hovrättsassessor, Enskede	23—26
Almqvist, Harry, hypoteksombudsman, Karlstad	00—09	Ekeblad, Ragnar, godsägare, Råda.....	98—01
Alsterlind, Sven, apotekare, Stockholm	20—27	Elinder, Elof, direktör, Karlstad.....	24—33
Alstermark, Bror, f. d. lektor, Halmstad	78—86	Elinder, Erik, direktör, Stockholm ...	21—31
Andrén, Gustav, 1:e stadsläk., Västerås	06—13	Elinder, Rickard, aukt. revisor, Stock- holm	27—36
Arne, Gerhard, tandläkare, Örebro ...	14—22	Eneroth, Georg, speditör, Karlstad ...	21—26
Arrhenius, Karl-Georg, akademikam- rerare, Uppsala	15—26	Englén, Karl-Erik, disp., Jönköping ...	27—36
Asplund, Karl-Ivar, rektor, Karlstad ...	11—17	Erhard, Anders, redaktör, Västerås ...	31—35
Backer, Gunnar, civiling., Göteborg ...	07—14	Eriksson, Gustaf, rektor, Grängesberg	15—18
Beckman, Teodor, kontraktsprost, Rämmen	04—10	Eriksson, Sten, fil. lic., Karlstad.....	18—26
Berg, Eric, direktör, Hagfors	15—19	Eurén, Edvard, folkskolär., Hammarö	17—27
Bergqvist, Arvid, kontorschef, Karlstad	04—12	Fabricius-Hansen, Rudolf, forstmästare, Tösse	20—24
Bergqvist, Nils, med. lic., Östersund...	22—31	Fallqvist, Helge, tullförvaltare, Lysekil	00—05
Bergson, Samuel, direktör, Karlstad ...	89—95	Finsson, Hilding, tandläkare, Grums	24—27
Bergsten, Nils, f. d. byråchef, Nockeby	83—91	Finsson, Nils, apotekare, Orsa	10—16
Bergström, Erik, redaktör, Karlstad ...	12—21	Flood, Gösta, sysslomansass., Karlstad	14—23
Bergström, Herman, fabrikör, Gävle...	07—13	Frykholm, John, hovapotekare, Stock- holm	90—00
Bergö, Uno, sekreterare, Uddeholm ...	20—23	Frykholm, Nils, stadsfogde, Örebro ...	24—32
Billman, Bror, major, Karlstad	84—94	Fryklund, Åke, aukt. revisor, Göteborg	23—31
Bograng, Sigurd, läroverksadj., Falun	16—25	Geijer, Ebbe, överkontrollör, Kristian- stad	18—27
Borg, Folke, rektor, Lund	05—10	Geijer, Reinhold, överste, Karlstad ...	84—92
Brattström, Britta, f. Montelius, tand- läkare, Östersund	28—31	Gillgren, Ingvar, apotekare, Björkvik	23—28
Broman, Gösta, direktör, Stockholm...	14—23	Glück, Bernhard, tandläkare, Höganäs	16—25
Carlson, Lennart, revisor, Uddeholm...	27—36	Grahn, Gottfrid, apotekare, Munkfers	17—20
Carlström, Oscar, disponent, Karlstad	99—04	Granhult, Victor, direktör, Stockholm	98—07
Christoffersen, Torgeir, notarie, Göte- borg.....	26—35	Gren, Erik, förste bibliotekarie, Uppsala	14—22
Dahl, Sigurd, seminarielärare, Karlstad	16—21	Gräslund, Göran, journalist, Karlstad	33—43
Dahlberg, Erik, bankdir., Karlstad...	98—08	Gustafson, Arvid, kamrer, Karlstad ...	02—09
Dahlgren, Valdemar, rektor, Arvika...	93—96 97—01	Gyllenberg, Carl, vägdir., Nyköping ...	98—01
Dahlman, Elle, skogschef, Forshaga ...	95—07	Görling, Brita, ämneslärarinna, Kil ...	31—34
Danielson, Arvid, bankkamrerare, Fors- haga	08—13	Göthner, Ivan, överingenjör, Sandarne	02—09
Danielson, Ernst, civilingenjör, Falun	16—22	Heden, Ambjörn, apotekare, Ektorps ...	23—28
Danielson, Robert, tandläkare, Årjäng	06—10	Hellerborg, Folke, tax.-revisor, Mariestad	25—36
Darnfors, Bengt, byrådir., Stockholm	28—37	Helmer, Fritz, advokat, Karlstad	14—23
Degen-Ordell, Christian, korrespon- dent, Karlstad	03—11	Hennig, Stig, specialoptiker, Karlstad	18—22
Duhs, Algot, direktör, Eskilstuna	91—96	Henrikson, Lars, tandläkare, Solna ...	17—27
Dyffelsten, Karl, apotekare, Eskilstuna	09—19	Henrikson, Sven, aukt. revisor, Stock- holm	15—25
Edebäck, Allan, major, Karlstad	17—26	Herin, Ragnar, lagerbiträde, Karlstad	20—25
Edebäck, Ragnar, landskanslist, Karlstad	16—25	Herting, Nils, kronokamrerare, Karlstad	16—23
Egeman, Gunnar, häradskriv., Årjäng	31—34	Hidén, Erik, förste stadsläkare, Karlstad	09—13
		Hjelm, Valter, trafikchef, Göteborg ...	23—27
		Hjerdt, Iwan, kyrkoherde, Väse.....	14—20
		Hjulström, Filip, professor, Uppsala ...	19—23

Holm, Elisabet, f. Larsson, ex. sjuksköterska, Arvika	34—37	Lindnér, Malte, direktör, Örebro	10—16
Holm, Nils, med. lic., Arvika	31—37	Lindstedt, Ture, ryttmästare, Stockholm	07—16
Holmberg, Halvar, hovkamrer, Stockholm	88—98	Linton, Kurt, avdelningschef, Karlstad	16—25
Holmberg, Harald, förste bibliotekarie, Stockholm	88—97	Ljung, Olof, bitr. lasarettsläk., Östersund	24—28
Holmstrand, Gunnar, seminarieadjunkt, Skara	16—24	Ljungdahl, Olle, musikdirektör, Karlstad	21—32
Holst, Kerstin, f. Högström, tandläkare, Karlstad	36—40	Lundblad, Ingeborg, fröken, Stockholm	34—37
Husberg, Nils, folkskollärare, Karlstad	10—16	Lundh, Henning, byrådir., Stockholm	03—07
Håkansson, Gösta, kamrer, Karlstad ...	17—26	Löfvenholm, Berthel, reklamkonsulent, Stockholm	18—23
Janson, Elof, redaktör, Karlstad	10—19	Löfvenholm, Åke, direktör, Karlstad...	18—25
Jansson, Arvid, banktjänstem., Bengtsfors	21—25	Magnerus, Nils, bokhandlare, Töreboda	34—36
Jensegård, Jens, direktörsass., Karlstad	15—24	Magnusson, Erik, fabrikör, Karlstad ...	16—22
Jensen, Peder, antikhandlare, Karlstad	03—04	Malm, Torsten, advokat, Örebro	19—22
Johansson, Erik, hovjuvelare, Karlstad	20—26	Mellqvist, Rolf, köpman, Karlstad	13—23
Johansson, Göte, sekreterare, Huskvarna	22—26	Mide, Gösta, f. d. lokförare, Karlstad...	91—96
Johansson, Holger, godsägare, Norsbron	23—32	Modén, Olov, läroverksadjunkt, Karlstad	03—07
Johnsson, Erling, folkskollär., Frykäsen	17—25	Mollstedt, Olov, urmakare, Karlstad ...	25—34
Jonson, Elsa, fröken, Karlstad	32—35	Montgomery, Gabriel, f. d. kapten, f92	92—95
Jonsson, Ivan, stadsrevisor, Karlstad ...	23—26	hemmansägare, Sunne	98—00
Jörn, Gunnar, rektor, Arvika	10—19	Myrin, Erland, fotograf, Karlstad	98—01
Jörnmark, Thor, direktör, Borås	09—13	Måwe, Stina, f. Rudqvist, fru, Karlstad	34—37
Kajiser, Fritz, med. dr., f. d. lasarettsläkare, Stockholm	78—86	Nerman, Åke, konsul, Karlstad	96—98
Karlström, Fritz, lasarettsläk., Karlstad	18—22	Nilsson, Herbert, rådmän, Linköping	00—08
Karlström, Sam, tandläkare, Gävle ...	09—13	Nilsson, Karl, tandläkare, Kil	23—27
Keine, Karl-Erik, pastor, Stockholm	23—32	Nilsson, Ragnar, professor, rektor, Uppsala	18—22
Klingberg, Gulli, f. Forsberg, fru, Stockholm	34—37	Norberg, Gösta, redaktör, Stockholm	89—98
Klinte, Åke, tandvårdsinspektör, Karlstad	11—20	Norblad, Erik, tandläkare, Årjäng	16—22
Kuylensstjerna, Carl-Gustav, lagerchef, Karlstad	21—26	Norbäck, Kurt, provinsialläk., Gällivare	13—17
Kärre, Karl, undervisningsråd, Ålsten ...	00—05	Nordensson, Alexander, ombudsman, Karlstad	16—26
Lalin, Gunnar, civilingenjör, Mölndal	09—13	Norder, Nils, stadsläkare, Askersund ...	94—02
Lamberger, Eric, disponent, Karlstad ...	27—33	Nordin, Olof, tandläkare, Munkfors ...	18—27
Lange, Otto, advokat, Kristinehamn ...	18—19	Nordström, Oswald, köpman, Falun ...	03—12
Larberg, Per Erik, teknolog, Åmål	38—41	Norling, Elov, landsfiskal, Sunne	12—21
Larsson, David, tandläkare, Karlstad ...	99—06	Nyhlén, Göte, fil. mag., Ängelholm ...	34—37
Larsson, Gösta, civilingenjör, Karlstad	28—36	Odén, Henry, konsul, Karlstad	02—12
Larsson, Lars, tandläkare, Karlstad ...	20—25	Oldén, Per-Erik, förste assistent, Karlstad	25—34
	27—30	Olsén, Frans, civilingenjör, Stockholm	16—22
Leijon, Hugo, lagman i Svea Hovrätt, Stockholm	00—04	Olsson, Gulli, distriktsinspektrisassistent Göteborg	33—36
Lidback, Gösta, bergsing., Karlstad ...	24—34	Ottosson, Britta, f. Nordgren, fil. mag., Karlstad	28—30
Lind, Carl-Erik, lektor, Karlstad	17—26	Permalm, Hugo, med. lic., Karlstad ...	21—31
Lind, Hans, f. d. stationsskrivare, Kil ...	89—91	Persson, Gustaf, byråchef, Stockholm	18—21
Lind, Orvar, sekreterare, Linköping ...	13—23	Peterson, Friden, köpman, Karlstad ...	87—92
Lindblom, Torsten, kyrkoherde, Frändefors	10—13	Renander, Axel, med. dr, Västerås ...	07—10
Lindergård, Sune, tandläkare, Stockholm	17—27	Rendahl, Ernst, byggnadsing., Skövde	94—02
Lindgren, Evert, kontrollör, Göteborg	18—27	Renvall, Erik, överläkare, Lidköping ...	13—18
Lindholm, Einar, advokat, Leksand ...	98—02	Rolander, Hugo, tandläk., Söderhamn	14—21
		Ronge, Knut, direktör, Stockholm ...	14—23
		Ronge, Mats, direktör, Karlstad	02—13
		Ros, Erik, polismästare, Stockholm ...	06—14
		Roseen, Axel, rektor, Kil	06—09

Roth, Anund, f.d. riksbanksdir., Karlstad	91—01	Södergren, Gunnar, tullförvaltare, Ha-	
Runestam, Arvid, biskop, Karlstad	99—06	paranda	05—13
Runestam, Karl, rektor, Färgelanda	08—13	Söderlundh, Sven, apotekare, Malmö	22—26
Rydfelt, Allan, sem. stud., Blomskog	39—42	Söderqvist, Märten, apotekare, Arvika	10—14
Rülecker, Eduard, f. d. bryggeridisp., Arvika	83—89	Tengblad, Elov, rektor, Karlstad, rektor fr.	36
Sahlin, Karin, f. Bergström, tandläkare, Kil	35—39	Toreson, Tore, revisor, Karlstad	17—24
Sahlström, Gunvor, fröken, Kil	36—37	Tränk, Nils, folkskollär., Charlottenberg	26—36
Samuelsson, Sixten, f. d. rektor, Uppsala	85—93	Törne, Pontus, f. d. förste byråassistent, Göteborg	18—28
Rydberg, Erik, läroverksadj., Uppsala	19—27	Ullstrand, Anton, läroverksadj., Visby	13—21
Sandelin, Erik, landskanslist, Karlstad	12—18	Wallén, Claes, kamrer, Karlstad	19—22
Schough, Hans-Göran, sjökaptan, Göteborg	13—23	Wallerstedt, Sven, stationsskriv., Karlstad	25—35
Schyllander, Nils, kaptan, Kristinehamn	92—02	Wallert, Brynolf, J:son, agronom, Skåre	02—06
Schyman, Fridolf, läroverksadj., Vara	23—26	Warberg, Karl-Axel, med. lic. Falun	19—27
Sigfridson, John, tandläk., Landskrona	25—29	Vendel, Valdemar, f. d. lektor, Karlstad	67—77
Silfverhjelms, Waldemar, byggnadschef, Uddevalla	16—24	Wendt, Einar, arkivråd, Stockholm	00—09
Silvén, Gösta, överstelöjtnant, Visby	95—04	Wennberg, Curt, konsul, Karlstad	20—29
Silvén, Jarl, apotekare, Malmö	92—98	Wennberg, Olov, överingenjör, Karlstad	18—28
Simansky, Abraham, ingenjör, Karlstad	02—07	Wennberg, Robert, sekret., Nyköping	99—08
Sjodin, Birge, kamrer, Vretstorp	31—36	Wennberg, Simon, disponent, Karlstad	88—95
Sjögren, Tore, tullkammarskrivare, Harparanda	23—32	Wennergren, Nils, kaptan, Karlstad	14—26
Sjölén, Uno, direktör, Lidköping	14—23	Wennerholm, Thorild, disp., Arvika	19—27
Skogsberg, Gösta, byådir., Stockholm	23—27	Werner, Harry, f. d. tullkont., Karlstad	92—00
Sporrang, Carl-Gusaf, gjuveriingenjör, Hälleforsnäs	07—13	Wessling, Erik, apotekare, Mörsil	13—21
Stake, Torsten, provinsialläkare, Liden	13—20	Westberg, Hilding, läroverksadjunkt, Ronneby	03—11
Strandlund, Filip, kyrkoherde, Skåre	18—23	Widström, Carl, f. d. direktör för Staffens Pensionsanst., Lidingö	84—91
Strandman, Carl-Eric, stadsläkare, Kristinehamn	09—19	Wästlund, Erik, civilingenjör, Karlstad	17—27
Strähle, Claes, tandläkare, Karlstad	02—07	Wästlund, John, stadsarkitekt, Karlstad	20—29
Ström, Justus, med. dr. doc., Stockholm	12—21	Zenzén, Nils, museiasistent, fil. lic., Djursholm	94—01
Stålfors, Erik, aukt. revisor, Stockholm	14—23	Zettergren, Georg, ingenjör, Karlstad	87—93
Sunnemo, Sven, kamrersass., Karlskoga	21—26	Zetterqvist, Tore, tandläkare, Karlstad	23—31
Sunström, Erik, bergsingenjör, Bofors	03—12	Åseby, Einar, leg. läkare, Leksand	16—22
Svenserud, Arne, stadsingenjör, Lidingö	22—26	Öhman, Alf, tandläkare, Söråker	33—36
Svensson, Edvin, f. d. bankkam., Karlstad	91—96	Öqvist, Einar, disponent, Göteborg	03—12
		Örnefors, Ejnar, provinsialläk., Årjäng	23—26
		Öster, Anders, borgmäst., Söderköping	98—06
		Övergaard, Ingvald, disponent, Sunne	05—13
		Summa 245 medlemmar	

Redaktion: Sekreteraren: Civilingenjör Gösta Larsson, S Klaragatan 4, Karlstad

Skattmästaren: Lektor Carl-Erik Lind, John Ericssonsgatan 48, Karlstad — Postgiro 38 52 51

Vinjetten tecknad av reklamchefen Thure Eneroth, Malmö

Karlstad 1948. Nermans Tryckerier 78363

